

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 8. marts 2018
(OR. en)

6931/18

CORDROGUE 26
SAN 78
RELEX 202

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	8. marts 2018
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	6441/18
Vedr.:	Rådets konklusioner om fremme af alternativer til tvangsforanstaltninger for kriminelle narkomaner
	- Rådets konklusioner (8. marts 2018)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om fremme af alternativer til tvangsforanstaltninger for kriminelle narkomaner, der blev vedtaget af Rådet på dens samling den 8. marts 2018.

**Rådets konklusioner om fremme af alternativer til tvangsforanstaltninger for kriminelle
narkomaner**

Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Unions medlemsstater,

Som ERKENDER, at brugen af ulovlige stoffer og stofafhængighed er en trussel mod folkesundheden, der kræver en passende og effektiv sundhedsmæssig og social reaktion med fokus på mennesker for at forbedre folkesundheden og den offentlige sikkerhed for personer, familier og samfundsgrupper overalt i Europa;

Som PÅ NY HENVISER til respekten for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, solidaritet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder for alle mennesker i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions narkotikapolitik;

Som ERINDRER OM, at Den Europæiske Union har som mål at begrænse efterspørgslen efter og forsyningerne med narkotika i Den Europæiske Union gennem en integreret, afbalanceret og evidensbaseret narkotikapolitik;

Som FREMHÆVER, at De Forenede Nationers tre konventioner om narkotikakontrol opfordrer staterne til inden for de nationale lovrammer og i overensstemmelse med gældende folkeret, og hvis det er relevant, som et alternativ til domfældelse eller straf, at stille behandlingsforanstaltninger, uddannelse, efterbehandling, rehabilitering og social reintegration til rådighed for narkomaner, der har begået lovovertrædelser som omhandlet i disse konventioner;

Som ERINDRER OM, at De Forenede Nationers erklæringer og resolutioner på højt plan fremhæver, at der er et klart behov for en yderligere indsats, herunder et behov for at identificere og udarbejde omkostningseffektive og evidensbaserede alternative tilgange og for i relevante tilfælde at overveje en fuldstændig gennemførelse af sådanne foranstaltninger gennem samordning og samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder, inden for strafferetspleje, det offentlige sundhedsvæsen, social- og uddannelsessystemerne og tjenesteudbyderne på sundheds- og socialområdet, og for at indsamle og formidle data, forskning og bedste praksis vedrørende gennemførelse af de respektive foranstaltninger;

Som ANERKENDER, at de foranstaltninger, der tilbydes kriminelle narkomaner som et alternativ til domfældelse eller straf, herunder frihedsberøvelse, er en evidensbaseret og fundamental støtte til mennesker, der har brug for bistand på grund af deres stofmisbrug eller stofafhængighed;

Som PÅ NY PÅPEGER princippet om kontinuitet i behandlingen gennem hele den strafferetlige procedure samt proportionalitetsprincippet i nationale politikker, bl.a. for så vidt angår lovovertrædelser begået af kriminelle narkomaner;

Som ANERKENDER, at alternativer til frihedsberøvelse for kriminelle narkomaner kan mindske antallet af gentagne lovovertrædelser og lette den finansielle og administrative byrde og de sociale omkostninger, samtidig med at de øger den sociale inklusion;

Som MENER, at der er behov for at fortsætte bestræbelserne på at sikre, at alternative foranstaltninger fastholdes i den globale narkotikapolitik;

Som BEMÆRKER, at Kommissionens rapport fra 2016 om en undersøgelse af alternativer til tvangsforanstaltninger som reaktion på narkotikarelaterede lovovertrædelser og narkotikarelateret kriminalitet¹ konkluderede, at alle medlemsstater har indført mindst én alternativ foranstaltning til tvangsforanstaltninger, og at nogle har flere, og at de tilgængelige alternativer generelt vedrører behandling. Som endvidere ERINDRER OM, at undersøgelsen fremhævede de praktiske og administrative hindringer for anvendelsen af alternativer til tvangsforanstaltninger, der findes i alle medlemsstater, og at de data, der kræves for at vurdere og forbedre alternative foranstaltninger, navnlig i relation til gennemførelsesprocenterne og behovene hos dem, der modtager dem, er begrænsede;

Som HENVISER til Den Europæiske Unions narkotikastrategi 2013-2020² og Den Europæiske Unions handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug 2017-2020³, der opfordrer medlemsstaterne til, hvor det er relevant og i overensstemmelse med deres medlemsstaters retlige rammer, at indføre og anvende alternativer til tvangsforanstaltninger for kriminelle narkomaner, som f.eks. uddannelse, udsættelse af straffuldbyrde med behandling, udsættelse af efterforskning eller retsforfølgning, rehabilitering og rekonvalescens samt efterbehandling og social reintegration;

¹ Study on alternatives to coercive sanctions as response to drug law offences and drug-related crimes, maj 2016, RAND Europe for Europa-Kommissionen.

² EUT C 402 af 29.12.2012, s. 1-10.

³ EUT C 215 af 5.7.2017, s. 21-58.

Som KONSTATERER, at alternativer til tvangsforanstaltninger kan anvendes ved en række lovovertrædelser såsom lovovertrædelser begået som følge af narkotikamisbrug, at indtagelse af narkotika og/eller besiddelse af narkotika til personligt brug i mange medlemsstater ikke udgør en strafbar handling, og at medlemsstaterne som en ret kan pålægge sådanne foranstaltninger i alle relevante sager med kriminelle narkomaner i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning

Som BEMÆRKER, at vedtagelse og gennemførelse af alternative foranstaltninger til tvangsforanstaltninger på grund af forskellige retlige rammer og behov bør skræddersys af medlemsstaterne i henhold til de faktiske forhold og deres nationale retlige rammer;

Som MINDER OM, at gennemførelsen af sådanne foranstaltninger bør ledsages af yderligere undersøgelser på EU-plan med henblik på at tilvejebringe pålidelige og sammenlignelige oplysninger om anvendelsen heraf;

Som ERKENDER, at udtrykket "alternativer til tvangsforanstaltninger" ifølge medlemsstaternes nationale lovgivning også kan henvise til alternativer, som anvendes i stedet for eller i tillæg til de traditionelle strafferetlige foranstaltninger over for kriminelle narkomaner;

Som ANERKENDER, at det i henhold til artikel 83 i TEUF ligger inden for medlemsstaternes kompetence at udvikle og vedtage nationale strafferetspolitikker og straffelove om definition af narkotikakriminalitet og sanktioner, men MINDER OM, at Den Europæiske Union i henhold til artikel 168 TEUF skal supplere medlemsstaternes indsats for at begrænse narkotikarelaterede helbredsskader, herunder ved oplysning og forebyggelse;

1. UNDERSTREGER behovet for, at medlemsstaterne leverer og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med deres lovgivningsmæssige rammer anvender alternative foranstaltninger til tvangsforanstaltninger for kriminelle narkomaner for at forebygge kriminalitet, mindske tilbagefald og øge effektiviteten af det strafferetlige system og samtidig undersøge en mulig begrænsning af sundhedsrelaterede skader og minimering af sociale risici.
2. TILSKYNDER medlemsstaterne til, hvor det er relevant og inden for rammerne af deres nationale lovgivning, at sørge for og yderligere fremme tilgængeligheden, en effektiv gennemførelse, overvågning og evaluering af foranstaltningerne som et alternativ til tvangsforanstaltninger for kriminelle narkomaner, som f.eks. uddannelse, (udsættelse af straffuldbyrdelse med) behandling, udsættelse af efterforskning eller retsforfølgning, rehabilitering og rekonvalescens, efterbehandling og social reintegration.
3. MINDER OM, at disse foranstaltninger kan gennemføres i forskellige faser af retsforfølgningen i forbindelse med lovovertrædelser begået af kriminelle narkomaner, herunder om relevant henvisning før den endelige domfældelse og i overensstemmelse med national lovgivning.
4. OPFORDRER medlemsstaterne til inden for rammerne af nationale politikker at undersøge eksisterende data om gennemførelsen af disse foranstaltninger og dele dem med relevante europæiske og nationale indberettende myndigheder og overvågningssystemer.
5. OPFORDRER medlemsstaterne til f.eks. gennem uddannelse at øge bevidstheden om tilgængelighed og effektiv anvendelse af disse foranstaltninger og til at støtte samordning og samarbejde mellem nationale politiske beslutningstagere, inden for retshåndhævelse, strafferetspleje, folkesundhed, sociale og pædagogiske fagfolk og, hvor det er relevant, personer, der yder støtte til kriminelle narkomaner.
6. OPFORDRER medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner, agenturer og organer til at styrke det internationale samarbejde ved at fremme og udveksle god praksis med tredjelande om anvendelse af foranstaltninger som et alternativ til tvangsforanstaltninger og dokumentation om effektiviteten af disse foranstaltninger.

7. OPFORDRER EMCDDA til fortsat at overvåge foranstaltningerne og til at udveksle oplysninger og bedste praksis om gennemførelsen, udviklingen af disse foranstaltninger, deres effektivitet og omkostningseffektivitet og OPFORDRER desuden Kommissionen til at støtte dette arbejde.

8. MINDER OM Kommissionens forpligtelse til at foretage en samlet evaluering af gennemførelsen af EU's narkotikastrategi (2013-2020) og EU's narkotikahandlingsplan (2017-2020), som bl.a. skal tage hensyn til resultaterne i forbindelse med spørgsmålet om alternativer til tvangsforanstaltninger.
